

VẬN DỤNG TƯ TƯỞNG HỒ CHÍ MINH VÀO PHÒNG, CHỐNG SUY THOÁI ĐẠO ĐỨC CỦA MỘT BỘ PHẬN CÁN BỘ, ĐẢNG VIÊN TRONG CÔNG TÁC XÂY DỰNG ĐẢNG

PGS.TS. NGUYỄN THẾ THẮNG (*)

Tóm tắt: Sinh thời, Chủ tịch Hồ Chí Minh luôn coi công tác xây dựng đảng về đạo đức là một nhiệm vụ quan trọng hàng đầu, có vai trò quyết định sự trong sạch, vững mạnh của Đảng. Sự cần thiết phải vận dụng tư tưởng Hồ Chí Minh vào tăng cường xây dựng, chỉnh đốn Đảng ngăn chặn, đẩy lùi sự suy thoái về tư tưởng chính trị, đạo đức, lối sống, những biểu hiện "tự diễn biến", "tự chuyển hóa" trong nội bộ Đảng là những nội dung chính của bài viết này.

Từ khóa: Cán bộ, đảng viên; chỉnh đốn đảng; suy thoái đạo đức; tư tưởng Hồ Chí Minh.

Abstract: When he was alive, President Ho Chi Minh always regarded ethical aspect in the development of the Party as a top-priority task with the decisive role on the transparency and stability of the Party. This paper focuses on the necessity of applying Ho Chi Minh Thought in strengthening the development and re-adjustment of the Party, preventing and protecting from political, moral, and lifestyle degradation, as well as behaviors of "self-evolution" and "self-transformation" among internal staff of the Party.

Keywords: Officials, Party member; re-adjustment of the Party; moral degradation; Ho Chi Minh Thought.

Ngày nhận bài: 22/01/2019 Ngày biên tập: 20/02/2019 Ngày duyệt đăng: 19/3/2019

1. Sự cần thiết phải phòng, chống suy thoái đạo đức của một bộ phận cán bộ, đảng viên trong công tác xây dựng đảng theo tư tưởng Hồ Chí Minh

Chủ tịch Hồ Chí Minh chỉ rõ: đạo đức cách mạng là nhân tố quyết định sự trong sạch, vững mạnh của Đảng Cộng sản Việt Nam. Cụ thể: "Đảng là người, Đảng là cán bộ, là đảng viên"^(*) và đạo đức cách mạng là cái gốc của Đảng, của cán bộ, đảng viên. Người nhấn mạnh: Cũng như sông có nguồn mới có nước, không có nguồn thì sông cạn. Cây phải có gốc, không có gốc thì cây héo. Người cách mạng phải có đạo đức, không có đạo đức thì dù tài giỏi mấy cũng không lãnh đạo được nhân dân. Trong cách mạng cũng như đời sống, "mọi việc thành hay là bại, chủ chốt là

do cán bộ có thấm nhuần đạo đức cách mạng, hay là không"⁽²⁾, "Đảng ta là một đảng cầm quyền. Mỗi đảng viên và cán bộ phải thật sự thấm nhuần đạo đức cách mạng, thật sự cần, kiệm, liêm, chính, chí công vô tư. Phải giữ gìn Đảng ta thật trong sạch, phải xứng đáng là người lãnh đạo, là người đày tớ thật trung thành của nhân dân"⁽³⁾.

Trong sự nghiệp đổi mới đất nước hiện nay, đa số cán bộ, đảng viên đã phát huy được vai trò tiên phong, gương mẫu, năng động, sáng tạo trong công tác, rèn luyện phẩm chất, năng lực, đóng vai trò nòng cốt trong công cuộc đổi mới. Tuy nhiên, "một bộ phận không nhỏ" cán bộ, đảng viên, trong đó có những đảng viên giữ vị trí lãnh đạo, quản lý, kể cả một số cán bộ cao cấp đã có những dấu hiệu biểu hiện suy thoái về tư tưởng chính trị, đạo đức, lối sống, phai nhạt lý tưởng, sa vào chủ nghĩa cá nhân ích kỷ, c

(*) Học viện Chính trị khu vực I, Học viện Chính trị quốc gia Hồ Chí Minh

hội, thực dụng, chạy theo danh lợi, tiền tài, kèn cựa địa vị, cục bộ, tham nhũng, lãng phí, tùy tiện, vô nguyên tắc, dẫn đến "làm giảm sút lòng tin của nhân dân đối với Đảng; tình trạng đó nếu không được sửa chữa, khắc phục sẽ là thách thức, thậm chí là nguy cơ đối với vai trò lãnh đạo của Đảng và sự tồn vong của chế độ"⁽⁴⁾. Do vậy, Đảng ta yêu cầu phải "kiên quyết đấu tranh ngăn chặn, đẩy lùi tình trạng suy thoái về tư tưởng chính trị, đạo đức, lối sống của một bộ phận không nhỏ cán bộ, đảng viên, trước hết là cán bộ lãnh đạo, quản lý các cấp để nâng cao năng lực lãnh đạo, sức chiến đấu của Đảng, củng cố niềm tin của đảng viên và của nhân dân đối với Đảng"⁽⁵⁾. Phòng, chống suy thoái đạo đức là một nhiệm vụ quan trọng, cấp bách trong công tác xây dựng, chỉnh đốn đảng hiện nay.

2. Những chuẩn mực đạo đức cách mạng của tổ chức đảng và đảng viên trong tư tưởng Hồ Chí Minh

Thứ nhất, Chủ tịch Hồ Chí Minh khẳng định Đảng cộng sản cầm quyền phải trung thành với lợi ích của giai cấp công nhân, nhân dân và dân tộc Việt Nam: "Đảng không chỉ đại biểu lợi ích của đảng viên, mà đại biểu lợi ích của toàn giai cấp công nhân, toàn thể dân tộc và loài người... Ngoài lợi ích của giai cấp công nhân, của dân tộc và loài người, Đảng không có mục đích gì khác"⁽⁶⁾.

Đảng không phải là một đoàn thể để cầu danh cầu lợi, hẹp hòi, nhỏ nhen. Lợi ích và sự phát triển của Đảng đã bao gồm lợi ích và sự phát triển của đảng viên. Thành công và thắng lợi của Đảng, tức là thành công và thắng lợi của đảng viên. Đảng viên chỉ có một cách để tự phát triển là ra sức làm cho Đảng phát triển và thành công. Mỗi cán bộ, đảng viên không thể phát triển và thành công ngoài Đảng. Chủ tịch Hồ Chí Minh khẳng định: hễ còn có một người Việt Nam bị bóc lột, bị nghèo nàn, thì Đảng vẫn đau thương, cho đó là vì mình chưa làm tròn nhiệm vụ.

Thứ hai, Đảng gắn bó với nhân dân, là người lãnh đạo, đồng thời là người đẩy tố trung thành của nhân dân. Trong buổi lễ ra mắt Đảng Lao động Việt Nam năm 1951, Chủ tịch Hồ Chí Minh khẳng định: "Đảng Lao động Việt Nam không sợ kẻ địch nào dù cho chúng

hung tợn đến mấy, không sợ nhiệm vụ nào dù nặng nề, nguy hiểm đến mấy, nhưng Đảng Lao động Việt Nam sẵn sàng vui vẻ làm trâu ngựa, làm tôi tớ trung thành của nhân dân"⁽⁷⁾ và trước khi về cõi vĩnh hằng, trong *Di chúc*, Người vẫn luôn khẳng định: để giữ vững vai trò là Đảng cầm quyền, thì phải giữ gìn Đảng ta thật trong sạch, phải xứng đáng là người lãnh đạo, là người đẩy tố thật trung thành của nhân dân.

Để Đảng vừa là người lãnh đạo, vừa là người đẩy tố thật trung thành của nhân dân thì mỗi đảng viên phải bằng hành động thực tế của mình để có niềm tin yêu của nhân dân. Đảng phải nêu cao tinh thần trách nhiệm đối với nhân dân; phải không ngừng nâng cao đời sống vật chất và tinh thần của nhân dân. Đảng phải thường xuyên lắng nghe ý kiến của nhân dân, hiểu rõ tâm tư, nguyện vọng của nhân dân, tổ chức và vận động nhân dân tham gia xây dựng Đảng.

Thứ ba, trong Đảng phải đoàn kết, thống nhất, dân chủ, có tình đồng chí thương yêu lẫn nhau, thường xuyên, nghiêm chỉnh tự phê bình và phê bình. Đoàn kết thống nhất, tập trung dân chủ, tự phê bình và phê bình là 3 nguyên tắc cơ bản trong xây dựng đảng kiểu mới. Nhưng trong thực tế, để làm cho Đảng trong sạch, vững mạnh, thì những nguyên tắc đó cùng với "tình đồng chí thương yêu lẫn nhau" phải trở thành ý thức đạo đức, tình cảm đạo đức, hành vi đạo đức của mỗi đảng viên của Đảng. Vì vậy, trong *Di chúc*, Người căn dặn: "Trong Đảng thực hành dân chủ rộng rãi, thường xuyên và nghiêm chỉnh tự phê bình và phê bình là cách tốt nhất để củng cố và phát triển sự đoàn kết và thống nhất của Đảng. Phải có tình đồng chí thương yêu lẫn nhau"⁽⁸⁾.

Thứ tư, Đảng phải thường xuyên tự đổi mới, tự chỉnh đốn và coi đó là yêu cầu của sự nghiệp cách mạng của Đảng, của dân tộc. Chủ tịch Hồ Chí Minh khẳng định: "Việc cần phải làm trước tiên là chỉnh đốn lại Đảng, làm cho mỗi đảng viên, mỗi đoàn viên, mỗi chi bộ đều ra sức làm tròn nhiệm vụ đảng giao phó cho mình, toàn tâm toàn ý phục vụ nhân dân. Làm được như vậy, thì dù công việc to lớn mấy, khó khăn mấy chúng ta cũng nhất định thắng lợi"⁽⁹⁾.

Theo tư tưởng Hồ Chí Minh, Đảng tự đổi mới, tự chỉnh đốn trên một số mặt cơ bản gắn liền với việc quét sạch chủ nghĩa cá nhân, nâng cao đạo đức cách mạng, đó là: tăng cường công tác xây dựng đảng cả về chính trị, tư tưởng, tổ chức, phương thức lãnh đạo, đạo đức, lối sống. Luôn chú ý để phòng và khắc phục những biểu hiện tiêu cực, thoái hóa, biến chất; giữ gìn Đảng ta thật trong sạch, vững mạnh. Thực hiện lời dạy của Chủ tịch Hồ Chí Minh: "một Đảng mà giấu giếm khuyết điểm của mình là một Đảng hỏng"⁽¹⁰⁾.

Giáo dục, rèn luyện đội ngũ cán bộ, đảng viên để toàn tâm, toàn ý phục vụ Tổ quốc, phục vụ cách mạng, phục vụ nhân dân.

Đảng phải vươn lên đáp ứng kịp yêu cầu của tình hình và nhiệm vụ mới. Để làm được việc đó, Đảng phải phát huy dân chủ trong nội bộ, phát huy và tập hợp được trí tuệ của toàn Đảng, xây dựng "Đảng ta là đạo đức, văn minh" theo tư tưởng Hồ Chí Minh trong điều kiện mới.

Chủ tịch Hồ Chí Minh xác định những chuẩn mực đạo đức cách mạng mà mỗi cán bộ, đảng viên cần phải có, đó là:

- Trung với nước, trung với Đảng, hiếu với dân, làm cho dân tin, dân phục, dân yêu;
- Cần, kiệm, liêm, chính;
- Nhân, nghĩa, trí, dũng, tín;
- Phục công thủ pháp, chí công vô tư;
- Trung thực, đoàn kết, kỷ luật, nêu gương;
- Khiêm tốn, thẳng không kiêu, bại không nản;
- Tự phê bình, phê bình, chống chủ nghĩa cá nhân, học tập suốt đời;
- Có tinh thần quốc tế trong sáng.

3. Chỉ dẫn của Chủ tịch Hồ Chí Minh về những biểu hiện sự suy thoái đạo đức của cán bộ, đảng viên

Chủ tịch Hồ Chí Minh luôn coi xây dựng đảng về đạo đức là công việc gốc, một nhiệm vụ then chốt và Người đã sớm chỉ ra những biểu hiện trong sự suy thoái đạo đức của cán bộ, đảng viên. Trong tác phẩm *Sửa đổi lối làm việc*, Chủ tịch Hồ Chí Minh đã chỉ ra hàng chục căn bệnh khác nhau, chính là những biểu hiện cụ thể của sự suy thoái về tư tưởng, chính trị, đạo đức và lối sống của cán bộ,

đảng viên. Bài viết này chỉ nêu ra 10 biểu hiện chính của sự suy thoái đạo đức của cán bộ, đảng viên đã được Người chỉ ra, đó là:

Một là, bệnh quan liêu: cán bộ lãnh đạo, quản lý xa rời thực tế, xa quần chúng nhân dân, mất dân chủ. Đối với cấp trên thì xem thường, với cấp dưới thì cậy quyền lấn át, với quần chúng thì quan cách. Bệnh quan liêu là một nguyên nhân làm nảy sinh nạn tham ô, lãng phí.

Hai là, bệnh tham lam: đặt lợi ích của mình lên trên lợi ích của Đảng, của dân tộc, do đó mà "tự tư tự lợi"; dùng của công làm việc tư; dựa vào uy tín của Đảng để theo đuổi mục đích riêng của mình; sinh hoạt xa hoa, tiêu xài bừa bãi.

Ba là, bệnh lười biếng: tự cho mình cái gì cũng giỏi, việc gì cũng biết; làm biếng học hỏi, làm biếng suy nghĩ; việc dễ thì tranh lấy cho mình; việc khó thì đùn đẩy cho người khác; gặp việc nguy hiểm thì tìm cách trốn tránh.

Bốn là, bệnh kiêu ngạo: hay lên mặt; ưa người ta tăng bốc mình, khen ngợi mình; ưa sai khiển người khác; hễ làm được việc gì hơi thành công thì khoe khoang vênh vác, cho ai cũng không bằng mình; không thêm học hỏi quần chúng, không muốn cho người ta phê bình; việc gì cũng muốn làm thấy người khác.

Năm là, bệnh hiếu danh: tự cho mình là anh hùng, là vĩ đại. Vì tham vọng đó mà việc không đáng làm cũng làm. Đến khi bị công kích, bị phê bình thì tinh thần lung lay. Chỉ biết lên mà không biết xuống; chỉ chịu được sướng mà không chịu được khổ; chỉ ham làm chủ tịch này, ủy viên nọ, chứ không ham công tác thiết thực.

Sáu là, bệnh hữu danh vô thực: làm việc không thiết thực, làm cho có chuyện, làm lấy rồi; làm được ít xuýt ra nhiều, làm báo cáo rất oai, nhưng xét kỹ thì rỗng tuếch.

Bảy là, bệnh cận thị: không trông xa thấy rộng. Những vấn đề to tát thì không nghĩ đến mà chỉ chăm chú những việc tý mỷ. Chỉ trông thấy sự lợi, hại nhỏ nhen mà không thấy sự lợi, hại to lớn.

Tám là, bệnh ty nạn: cái gì cũng muốn "bình đẳng". Không hiểu rằng, người khỏe gánh nặng, người yếu gánh nhẹ. Người làm

việc nặng phải ăn nhiều, người làm việc dễ thì ăn ít.

Chín là, bệnh xu nịnh, a dua: trước mặt thì ai cũng tốt, sau lưng thì ai cũng xấu. Thấy xôi nói xôi ngọt, thấy thịt nói thịt bùi. Theo gió bẻ buồm, không có khí khái.

Mười là, bệnh kéo bè, kéo cánh: ai hợp với mình thì dù người xấu cũng cho là tốt, việc dở cũng cho là hay, rồi che đậy cho nhau, ủng hộ lẫn nhau. Ai không hợp với mình thì người tốt cũng cho là xấu, việc hay cũng cho là dở, rồi tìm cách dèm pha nói xấu, tìm cách đim người đó xuống. Từ bè phái mà đi đến chia rẽ.

Trong dịp kỷ niệm thành lập Đảng Cộng sản Việt Nam ngày 03/02/1969, Chủ tịch Hồ Chí Minh đã chỉ ra 21 biểu hiện của sự suy thoái đạo đức trong một bộ phận cán bộ, đảng viên và nguyên nhân của những biểu hiện đó là: "Bên cạnh những đồng chí tốt ấy, còn có một số ít cán bộ, đảng viên mà đạo đức, phẩm chất còn thấp kém. Họ mang nặng chủ nghĩa cá nhân, việc gì cũng nghĩ đến lợi ích riêng của mình trước hết. Họ không lo "mình vì mọi người" mà chỉ muốn "mọi người vì mình". Do cá nhân chủ nghĩa mà ngại gian khổ, khó khăn, sa vào tham ô, hủ hoá, lãng phí, xa hoa. Họ tham danh trục lợi, thích địa vị quyền hành. Họ tự cao tự đại, coi thường tập thể, xem khinh quần chúng, độc đoán, chuyên quyền. Họ xa rời quần chúng, xa rời thực tế, mắc bệnh quan liêu, mệnh lệnh. Họ không có tinh thần cố gắng vươn lên, không chịu học tập để tiến bộ. Cũng do cá nhân chủ nghĩa mà mất đoàn kết, thiếu tính tổ chức, tính kỷ luật, kém tinh thần trách nhiệm, không chấp hành đúng đường lối, chính sách của Đảng và của Nhà nước, làm hại đến lợi ích của cách mạng, của nhân dân. Tóm lại, do cá nhân chủ nghĩa mà phạm nhiều sai lầm"⁽¹⁾. Cho nên phải quét sạch những biểu hiện của chủ nghĩa cá nhân và sự suy thoái đạo đức đó, Đảng mới thật sự trong sạch, vững mạnh.

4. Một số giải pháp phòng, chống suy thoái đạo đức của một bộ phận cán bộ, đảng viên trong công tác xây dựng đảng hiện nay theo tư tưởng Hồ Chí Minh

Trong tác phẩm: "*Nâng cao đạo đức cách mạng, quét sạch chủ nghĩa cá nhân*", Chủ tịch Hồ Chí Minh đã chỉ ra 5 định hướng cơ bản, cụ thể cho công tác xây dựng đảng về đạo đức của các tổ chức đảng và đảng viên. Cụ thể là:

Một là, "phải ra sức tăng cường giáo dục toàn Đảng về lý tưởng cộng sản chủ nghĩa, về đường lối, chính sách của Đảng, về nhiệm vụ và đạo đức của người đảng viên"⁽²⁾. Thực hiện định hướng này trong tình hình hiện nay, Đảng ta bổ sung việc phải thực hiện nghiêm túc, có hiệu quả việc học tập và làm theo tư tưởng, đạo đức, phong cách Hồ Chí Minh theo Chỉ thị số 05-CT/TW ngày 15/5/2016 của Bộ Chính trị. Xây dựng và thực hiện có hiệu quả nội dung xây dựng đảng về đạo đức, trong đó chú trọng xây dựng hệ thống chuẩn mực các mối quan hệ của cán bộ, đảng viên với tổ chức đảng và nhân dân.

Hai là, "phải thực hành phê bình và tự phê bình nghiêm chỉnh trong Đảng"⁽³⁾. Chủ tịch Hồ Chí Minh khẳng định, tự phê bình và phê bình là thứ vũ khí sắc bén nhất, nó giúp cho Đảng ta mạnh và ngày càng thêm mạnh. Nhờ nó mà chúng ta sửa chữa khuyết điểm, phát triển ưu điểm, tiến bộ không ngừng.

Ba là, "phải hoan nghênh và khuyến khích quần chúng thật thà phê bình cán bộ, đảng viên"⁽⁴⁾. Theo định hướng đó, người đứng đầu cấp ủy, chính quyền các cấp phải thực hiện nghiêm túc việc tiếp dân định kỳ hoặc đột xuất để tiếp nhận thông tin, lắng nghe, đối thoại trực tiếp và xử lý những phản ánh, kiến nghị của nhân dân, nhất là về những biểu hiện suy thoái đạo đức trong cán bộ, đảng viên.

Bốn là, "chế độ sinh hoạt của chi bộ phải nghiêm túc"⁽⁵⁾. Theo đó, cần duy trì nền nếp sinh hoạt chi bộ, tiếp tục đổi mới nội dung, hình thức để nâng cao chất lượng sinh hoạt chi bộ. Hoàn thiện quy chế đánh giá cán bộ, đảng viên một cách khoa học, phù hợp; quy định lấy phiếu tín nhiệm ở các cấp, các ngành định kỳ hoặc đột xuất.

Năm là, "công tác kiểm tra của Đảng phải chặt chẽ"⁽⁶⁾. Cần đổi mới, nâng cao hiệu lực, hiệu quả công tác kiểm tra, giám sát, kỷ luật đảng. Xử lý kịp thời, nghiêm minh những tổ

chức đảng, đảng viên vi phạm đường lối, chính sách và kỷ luật của Đảng.

Cũng trong tác phẩm mang tính tổng kết học tập xây dựng đảng về đạo đức nêu trên, chỉ với 99 chữ, Người đã chỉ ra 4 định hướng cơ bản, cụ thể xây dựng đảng về đạo đức đối với cán bộ, đảng viên:

Một là, "phải đặt lợi ích của cách mạng, của Đảng, của nhân dân lên trên hết"⁽¹⁷⁾. Cán bộ, đảng viên phải hết lòng, hết sức phụng sự Tổ quốc, phục vụ nhân dân, vì lợi ích của nhân dân, của quốc gia - dân tộc và mục tiêu, lý tưởng cách mạng của Đảng. Không làm bất cứ việc gì có hại cho Đảng, cho đất nước và nhân dân. Lấy ấm no, hạnh phúc và sự hài lòng của nhân dân làm mục tiêu phấn đấu.

Hai là, "phải kiên quyết quét sạch chủ nghĩa cá nhân, nâng cao đạo đức cách mạng, bồi dưỡng tư tưởng tập thể, tinh thần đoàn kết, tinh tổ chức và tinh kỷ luật"⁽¹⁸⁾. Mỗi cán bộ, đảng viên phải chống tư tưởng cục bộ, bản vị, chống lợi dụng tập thể để né tránh trách nhiệm hoặc lấy danh nghĩa tập thể thực hiện mục đích cá nhân; nói không nhất quán, nói không đi đôi với làm, nói nhiều làm ít. Chống độc đoán, chuyên quyền, quan liêu, xa dân, thờ ơ, vô cảm trước những khó khăn, bức xúc của nhân dân. Chống chạy hoặc tiếp tay cho chạy chức, chạy quyền, tham nhũng, hối lộ dưới mọi hình thức; lãng phí công quỹ, tài sản, phương tiện, nhân lực và thời gian làm việc. Không để vợ (chồng), bố, mẹ, con, anh chị em ruột lợi dụng chức vụ, quyền hạn, uy tín của mình để vụ lợi.v.v...

Ba là, "phải đi sâu đi sát thực tế, gần gũi quần chúng, thật sự tôn trọng và phát huy quyền làm chủ tập thể của nhân dân"⁽¹⁹⁾. Học tập và làm theo tư tưởng Hồ Chí Minh, mỗi cán bộ, đảng viên phải nêu cao ý thức phục vụ nhân dân; làm việc với thái độ khách quan, công tâm, tập trung sức giải quyết những lợi ích chính đáng của nhân dân; lắng nghe tâm tư, nguyện vọng của quần chúng, chủ động đối thoại với nhân dân và cán bộ dưới quyền. Gương mẫu thực hiện nghĩa vụ công dân nơi cư trú. Kiên quyết đấu tranh với những biểu hiện vô cảm, quan liêu, cửa quyền, hách dịch và các hành vi những nhiễu, gây phiền hà nhân dân.

Bốn là, "phải cố gắng học tập, rèn luyện, nâng cao trình độ hiểu biết để làm tốt mọi nhiệm vụ"⁽²⁰⁾. Chủ tịch Hồ Chí Minh đã khẳng định: học hỏi là một việc phải tiếp tục suốt đời. Suốt đời phải gắn liền lý luận với công tác thực tế. Không ai có thể tự cho mình đã biết đủ rồi, biết hết rồi. Thế giới ngày ngày đổi mới, nhân dân ta ngày càng tiến bộ, cho nên chúng ta phải tiếp tục học và hành để tiến bộ kịp nhân dân. Mỗi cán bộ, đảng viên phải tích cực học tập. Còn sống thì còn phải học, còn phải học động cách mạng.

Trong giai đoạn cách mạng mới, đất nước ta đang đứng trước những thời cơ và thách thức lớn. Để phát huy sức mạnh toàn dân tộc, đẩy mạnh toàn diện, đồng bộ công cuộc đổi mới; bảo vệ vững chắc Tổ quốc, giữ vững môi trường hòa bình, ổn định, phấn đấu sớm đưa nước ta cơ bản trở thành nước công nghiệp theo hướng hiện đại, thì phải tăng cường xây dựng đảng trong sạch vững mạnh, trước hết cần quán triệt tư tưởng Hồ Chí Minh vào phòng, chống suy thoái đạo đức của một bộ phận cán bộ, đảng viên, làm cho Đảng ta thực sự "là đạo đức, là văn minh" để hoàn thành sứ mệnh của một Đảng Cộng sản cầm quyền với quốc gia, dân tộc Việt Nam./.

Ghi chú:

(1) Hồ Chí Minh, toàn tập, tập 12, Nxb CTQG, H.2011, tr.266.

(2) Hồ Chí Minh, toàn tập, tập 9, Nxb CTQG, H.2011, tr.354.

(3),(8),(9),(11),(12),(13),(14),(15),(16),(17),(18),(19),(20) Hồ Chí Minh, toàn tập, tập 15, Nxb CTQG, H.2011, tr.611-612, tr.611, tr.616, tr.546-547, tr.547.

(4),(5) Đảng Cộng sản Việt Nam, Văn kiện Hội nghị lần thứ tư Ban Chấp hành Trung ương khóa XI, Nxb CTQG, H.2012, tr.21-22, tr.26.

(6) Hồ Chí Minh, toàn tập, tập 6, Nxb CTQG, H.2011, tr.291.

(7) Hồ Chí Minh, toàn tập, tập 7, Nxb CTQG, H.2011, tr.50.

(10) Hồ Chí Minh, toàn tập, tập 5, Nxb CTQG, H.2011, tr.301.